

SURINAAMSCHE COURANT

~~~~~  
DONDERDAG, DEN  
~~~~~



~~~~~  
21sten JUNIJ.  
~~~~~

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 Junij 1838.

(23674) Alzoo H. A. BUHK, als Gemagtigde van JAN NOORDBERG, Eigenaar der Plantaasje *la Mustrouge*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaat JULICH, van gemelde Plantaasje af, en op den privé naam van JAN NOORDBERG voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Genie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen, alle degenen, welke vermeenen mochten eenige rechten te hebben, zich hier tegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als dezelve zal worden behoeven.

De Gouvernements Secretaris:
G. S. DE VEER.

Advertentien.

TRANSPORTEN.

(18595) Den 5den Junij 1838. J. P. TAFARES, aan F. W. WERLÉ, van de Huizen en Erven, het een gelegen op de hoek van de *Watermolen- en Keizerstraten*, bekend onder O. W. La. B. No. 12, en thans onder La. A. No. 211, en het ander aan de *Keizerstraat*, bekend onder O. W. La. B. No. 111 en thans onder La. A. No. 161.

Den 11den. G. C. VOLKERS, in kwaliteit als Vader en Voogd over zijne minderjarige Dochter A. C. VOLKERS, aan F. A. C. DOMPIG, van een stuk Land, nijmakende de helfte van den Houtgrond *l'Esperance*, gelegen aan de Para kreek, ter overhand in het opvaren, tusschen de Houtgronden *l'Esperance* en *Waterling*.

Den 12den. F. W. FLUUS qq., den uitlandigen F. F. J. BOTHE *non uxoris*, aan A. VAN GELDER Hz., van het Huis en Erf, aan de *Waterkant*, bekend onder O. W. La. C. No. 118 en thans onder La. C. No. 4.

Idem. L. A. DE MESQUITA qq., den uitlandigen J. J. DE MESQUITA, aan JOHN WILKENS en Echtgenoot S. H. WIEKENS geb. VAN THOLL, van de bloote Grond van de Plantaasje *de t'Huis*, gelegen aan de rivier *Suriname*, bekend op de Generale Schetskaart onder No. 7 en 8.

Idem. S. F. FLU Vendumeester, aan zichzelf, van het Huis en Erf,

aan de *Rust en Vrede- en Weidestraten*, bekend onder O. W. La. D. No. 243 en thans onder La. D. No. 99; aangekomen hebbende nu wijlen MIETJE VAN DER ASSEN.

Den 15den. J. P. FAVEREIJ en S. F. FLU qq., den uitlandigen E. G. VELDWIJK, aan J. C. DOERRLEBEN qq., J. C. PUTSCHER, van het Huis en Erf, op de hoek van de *Keizer- en Rust en Vredestraten*, bekend onder O. W. La. D. No. 212 en thans onder La. D. No. 33.

Den 16den. De Wed. BURNS geb. PIETERSON, aan J. M. van HANSEN, van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 542a, en thans onder La. E. No. 24.

Den 19den. M. E. SCHRÖDER, aan J. J. MAES, van het Huis en Erf, aan de *Zwaartenhovendreef- en Hoogestraten*, bekend onder O. W. La. D. No. 457b, en thans onder La. E. No. 233.

Idem. P. KUNEL privé en qq., den uitlandigen V. KUNEL, aan H. J. POSNANKI, van de Huizen en Erven, aan verdere daarop staande Gebouwen, aan de *Waterkant*, bekend onder O. W. La. A. No. 75a, en 75b, en thans onder La. A. No. 172 en 173.

Idem. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan JOSHUA LYON, van de helft in de Plantagien *Susanna'sdaal*, gelegen aan de rivier *Suriname*, en *Philipsdaal*, gelegen aan de *Tapoeripa kreek*; aangekomen hebbende nu wijlen THOMAS KEEN.

Idem. Dezelve, aan denzelven, van de Plantagie *Clevia* of *oud Clevia*, gelegen aan de rivier *Suriname*, registerhand in het opvaren; aangekomen hebbende nu wijlen THOMAS KEEN.

Idem. Dezelve, aan A. H. REIJEG, van de Plantagie *Frideric'sgift*, gelegen aan de rivier *Saramacca*; aangekomen hebbende de Wed. W. W. BEELDSNIJDER RAVEN.

Idem. Dezelve, aan S. A. SAMUELS, van de Plantaasje *Maretraile*, gelegen aan de *Booms kreek*; aangekomen hebbende nu wijlen J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT.

Idem. H. KLINT qq. P. P. N. VEREUL en A. C. BENNELLE VEREUL, aan G. C. B. WEISSENBRUCH qq., J. J. GODEFROU, van de gedeelte in de Plantaasje *Ephrata* en *Lemmerskamp*, gelegen in de divisie *boven Cottica*, in overhand in het opvaren.

PARAMARIBO, den 19 Junij 1838.

De Griffier van het Gerechtshof te Suriname,

A. VAN MEERTEN.

V E N D U:

(23490) HEDEN MIDDAG in plaats van gisteren, ten huize van den WelEdelen Heer W. H. LANS.

Aanstaande Zaterdag den 23 dezer, des morgens ten zes ure, zal de gewone Exercitie met de BRANDSPUITEN plaats vinden.

Paramaribo, den 19 Junij 1838.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

(24717) Wordt bij publieke inschrijving aan de meest biedende te koop, aangeboden (mits goedgekeurd), van de Plantaasje *Klein Alderad*:

27 = Balen SCHOONE KATOEN.

De inschrijvings-biljetten zullen aangenomen worden tot Zaterdag den 23sten dezer, des ochtends ten 9 uren, ten Kantore der Heeren Gezworen Klanken, wanneer dezelve aldaar zullen worden geopend.

De Katoen ligt in 's Lands Waag, en aldaar te bezichtigen.

Paramaribo, den 20 Junij 1838.

G. JACOBS qq.

(23491) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal morgen om 9 uren, verkopen:

PROVISIEN, STERGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, van de Gronden *Hanover* en *Qaapiba*, eenige MEEBELEN, een EASTANJE BRUIN MERRIE PAARD, twee KONINGEN en ROLDERS, liggende voor de Luthersche Kerk; alsmede voor rekening van het Gouvernement, eenige OUDE AERBRAAK, te bezichtigen in de zoogenaamde *Kabrietten Wacht*, en eenige BAKSGOEDEREN, te bezichtigen in 's Lands Magazijn.

J. J. OOFKAAS JR.

heeft ontvangen per de laatste Schepen:

Engelsche Porter, versche Provisien, Manufacturen, Bout en Gingangs, Koperwerk, Wijnen, Jenever, beste Wijn-Azijn in heele en halve ankers, Witlood, Lijn Olie. Biedt KALK en CEMENT, tegen Zeven Gulden het vat, te Koop, aan. (23483)

Gebroeders REELFS

hebben per de laatst gearriveerde Schepen ontvangen en bieden te Koop aan:

Aardappelen, Boter, Zoetemelksche-Komijn- en Zwitsersche Kazen, Hammen, Rookspek, Saucijjes de Bologne, Metworst, Reipens, Worst, Saucijjes, Zuurkool, Erwt en Gort, alle soorten gedroogde Vruchten en Zuren, Broodsuiker, Thee, Specerijen, Zoete Olie, Banket en Hollandsche KOEK, opregte HAVANAH SIGAREN en fijne ROOK-TABAK; — diverse soorten MANUFACTUREN, Kousen, Hoeden en Schoenen, fijne zwart Zijden Doeken.

Ijzergoederen en Verfwaren, Glazen-ruit, PARFUMERIEN, Olien, Lampen, Lantaarns, Schuifwerk, enz.

Roode Wijn, Bier en Azijn in oxhoofden, Madera Wijn in pijpen en bij het dozijn,

diverse soorten fijne Fransche Wijnen, Niersteiner, Lieb Fraumitch en Marco-brunner Rhijn Wijn, direct van den Rhijn ontvangen; — Likeuren, Seltzerwater en diverse andere GOEDEREN. (23484)
Paramaribo, den 10 Junij 1838.

De Spaansche Leening.

De beurs van Parijs is metterdaad een afzetters-knip, sedert ten gevolge der afschaffing van de speelbankhuizen, en door de overstroming der industriële actien, het parket de kanaplaats van behendige goochelaars is geworden. De nieuwe Spaansche leening van den Heer *Agua* is een nieuwe valstrik, die voor de kleinere kapitalisten wordt uitgespannen. De, door miljoenen, markies geworden financier is niet te vreden met een reusachtig onmetelijk groot en aan zijn uitgeput land ontruk, schandelijk geldvermogen; hij besteedt zijn krediet tot eene nieuwe operatie, die de eerste schuldeischers berooft, om nieuwe schuldeischers te maken, die, even als de eersten, zullen bedrogen worden. De speculatie-koorts en de kansspel-drift van onzen tijd begunstigen de goochelkunstjes van dezen behendigen kwakzalver. Zeker dagblad, hetwelk, als *Arlequin*, al lagchende de waarheid zegt, deelt het volgende prospectus mede:

Aan mevrouwen de huishoudsters, groente-verkoopsters, vischvrouwen, turfionsters, goot-opachepsters, uildraagsters, oude keukenmeiden en andere goede moedertjes, even als aan mijnheeren de portiers, oppassers, lijfknechts, lantaren-aanstekers, voldekrabbers, koopmannen in kokosnoten, lekkerzuur, zwavelstokken enz., scharenslijpers en ouws-koopers, enz.

MIJNEHEEREN EN DAMES!

Met vergunning der heeren ministers, der heeren mannen van den gerechte, van de politie en van de gendarmerie, die de loterijen en valsche spelersknippen, en over het algemeen alle duizekere spelen, waar men voor een 40 sous-stuk kan beet genomen worden, ten strengste verbieden, maar die wel degelijk de Spaansche leeningen autoriseren, waarbij met miljoenen tegelijk gekaapt wordt.

Heb ik, Senor *Ablago*, Markies de las Macairismas, de eer mijne oude en kostelijke klantjes, de inschrijvers en inschrijveressen op de Spaansche leeningen, mits deze hartelijk te groeten, en ik geef hun mijne zegenwensen — hij gebreke van iets anders.

Wel, zeg eens, vrienden; hoe zijn u de zaken bekomen, welke wij vroeger, onder waarborg der oude kastiljaansche eer, te zamen hebben gedaan?

Gij hebt geen enkelen stuiver, noch van dividend, noch van kapitaal gebeurd; gij hebt uwe spaarcantjes er bij ingeschoten, die zoo noodig tot uw bestaan en tot het onderhoud uwer gezinnen waren; gij zijt uitgehongerd — tot armoede en ellende gebragt, — alles onder waarborg der aloude kastiljaansche eer.

Het is zoo; maar nademaal de ongelukkigen elkander altijd vertrouwen, zoo heeft het Spaansche gouvernement de kiesche wellevendheid gehad, u allen, zoo velen gij houders van 3 pCt., 5 pCt., Cortesbous en andere Spaansche effecten zijt, te zamen te vergoeden, ten einde in de gelegenheid te zijn om — u niet te betalen. Gij zijt thans allen krentenaren van de schuld, welke men oorbaar geacht heeft *achieve* te noemen; om daartoe te kunnen te geven, dat zij altijd zal blijven loopen — wel te verstaan, onder waarborg der aloude kastiljaansche eer.

Welaan dan, mijne beste klantjes, sedert 1823, 26 en 31, op welke tijden ik het genoeg gehad heb, met u zaken te doen, hebt gij toch zeker wel wederom wat centjes opgespaard? Ik haast mij daarom — meer dan ooit onder verband der aloude kastiljaansche eer — u voortstellen dezelve aan mij en aan het Spaansche gouvernement toe te vertrouwen.

Gij weet het immers, vrienden, Spanje zit mansleelijk in de verknijping; daarom, gij allen, wie het Fransche bloed in de aderen vloeit, zijt gij door eer en pligt geroepen, Spanje ter hulp te komen; de aloude kastiljaansche eer rekt op u.

Ik, ik ben een Spanjaard; mijn bloed, mijn arm, mijn geld behoren aan mijn land. Ook zoude ik, streng genomen, mij verplicht kunnen gelooven, persoonlijke offers aan de constitutionnele zaak toe te brengen; maar alles wel ingezien, vind ik het toch beter om de spaarpotten der Parijssche meiden en knechts in plaats van mijn eigen geld naar Spanje over te maken.

Deze nieuwe leening zal u geene minder vaste zekerheid geven dan de vorige, zonder nog te willen spreken van den waarborg der aloude kastiljaansche eer.

En, overigens, behoeft gij slechts het geld te storten; al de overige opofferingen moeten en beslommeringen neem ik op mij.

Ik heb ook zorg gedragen, de voorwaarden dezer leening derwijze op te stellen, dat al de voordeelen, wiinsten en waarborgen voor u zullen zijn.

Eindelijk, daar ik niet wil, dat er in deze zaak, voor mijne geldschietters in het algemeen, minder eer dan voordeel zal zijn, heb ik mij den titel van grande van Spanje der eerste klasse, met het grootkruis der orde van het gulden-vlies doen toezeggen. Waarlijk, bij sint Jacob van Compostella, die orde komt mij wel toe! want ik heb schapen genoeg geschoten!

Dit zal u kunnen bliken, uit het hier volgende Tabelletje:

Voordeelen voor de geldschietters in het algemeen vastgesteld. De Senor *Ablago*, Markies de las Macairismas, behoudt, in de eerste plaats, zich voor, om op de duizend miljoen realen, zijnde het bedrag der leening, voor alles, een zuiver bedrag van 683 miljoen realen in zijnen zak te steken, voor commissie-gelden en administratie-kosten, lak, ouwels, penken, inkt en papier, zand, sandrac, schrappertje, vouwleentje, enz.; enz. Dit is waarlijk niet te veel; maar in mijne gloeiende vaderlandsliefde, heb ik de belangen van den grond mijner geboorte steeds boven alles ter harte genomen.

Waarborgen, vastgesteld om het remboersement aan de vroegere leeningen te betalen, en in het algemeen om alle overige kredieturen van Spanje te verzekeren. De Senor *Ablago*, Markies de las Macairismas, heeft zijne maatregelen genomen, om zich eene som van 76 miljoen realen te doen uitbetalen, welke hij aan Spanje niet heeft voorgeschoten.

Zekerheid, vastgesteld voor de oude en nieuwe geldschietters in het algemeen. De Senor *Ablago*, Markies de las Macairismas, verzekert zich in zijn particulier, de inkomsten van het eiland Cuba en van de Philip-pijnsche eilanden, mitsgaders de (altijd particuliere) ontginning van verscheidene domeinen, nationale moerassen, en van alle mijnen van Almaden. Die mijnen weet gij toch, mijne vrienden, leveren een allerbest kwik op. Ik zal daarom het goudgeven hebben, u barometers te verkoopen, waarmede gij de gesteldheid van den dampkring volkomen juist zult kunnen waarnemen, hetgeen een zeer groot vermaak is voor arme duivels, die genoodzaakt zijn van weer en wind te leven.

De betaling der interesten, gelijk ook het remboersement van het kapitaal der nieuwe leening, zullen, even als bij de vroegere leeningen, verhuypothekeerd worden op den bloeienden staat der Spaansche schatkist, op de heichheid van den constitutionnele troon, op de eerste tand der kleine onnoozele Isabella, op de beslissende overwinningen der despote en in krijgsgenie uitblinkende generaals van de regentesse, en op de aloude kastiljaansche eer; of, wil men liever — op de mistige uitdampingen van den Macairismas.

En, let wel, o mijne getrouwe vrienden; dat gij duizend miljoenen realen in mijne handen zult storten, en dat ik, van dit milliard, niet meer dan 300 miljoen aan het Spaansche gouvernement zal bezorgen. Gij ziet dus, dat, terwijl gij uw geld opoffert, gij het genoeg zult smaken, verzekerd te zijn, dat gij u toewijdt aan de zegen der constitutionnele zaak, die schoone en edele zaak, voor welke alle grootmoedige harten kloppen.

Overigens verzeker ik u, dat het Spaansche gouvernement, op eene schuldvermindering van 1000 miljoen realen inschrijvende, en slechts reed 300 miljoen realen ontvangende, nog altijd bij dien handel 300 miljoen realen zal winnen. Ik behoeft u wel niet uitleggen waarom, daar gij volkomen, bij ondervinding weet, wat de Spaansche leeningen en de aloude kastiljaansche eer beteekenen.

Welaan dan, gij allen, mijnheeren en dames, huisbewaarders en huisbewaarderessen, groente-, fruit-, visch-, turf- en houtverkoopers en verkoopsters, gij alle dienstboden, winkeldochters en lijfknechts, gij allen die zwoegt en tobt voor het dagelijksche brood, wie gij ook zijn moogt, van welke jaren of kunne, stroomt naar mij toe, en breng mij de centen, welke gij na mijne vroegere leeningen, nog hebt kunnen opsparen; ik beloof u, boven alle peil en maat u te zullen rijk maken, u met dividenden en remboersement te overstelpen. Vertrouw hierop en — op de aloude kastiljaansche eer.

ABLAGO, Markies de las Macairismas.

MENGELENGEN.

De Evenredigheid.

De Graaf van Strathmore, eigenaar van het Slot Ghimla in Schotland, was een groot vriend der Symmetrie. Hoofdstad verlangde hij die in den aanleg zijner tuinen, en in de inrichting van zijn groot verzeerder der evenredigheid, kwam hierin zijne wenschen met warmen ijver voor.

Eens werd een dief op het landgoed des Graven op heeter daad betrapt en veroordeeld, een uur lang in het halsijzer te pronk te staan, dat zich aan het uiterste einde van de groote maar het Slot liddende laan, bevond.

De daad werd aan hem voltrokken. Terzelfder tijd dat de dief in het halsijzer stom, kwam de Graaf van Strathmore van eenen pluiertogt terug. Hij verwonderde zich zeer, toen hij aan beide zijden van de laan eenen gaauwloef zag staan.

„Hebt gij nog een dief ontdekt?” vroegde hij den tuinman.

„Geenazins, Mylord!” antwoordde deze, en voegde er, zelfgevallig lagchende, bij:

„Maar het zou er toch zeer slecht hebben uitgezien, wanneer één kerel zoo alleen aan de deure stond, daarom heb ik een der arbeiders door geld en goede woorden zoo ter gebragt, dat hij zich ten gevalle der symmetrie aan den anderen kant heeft laten zetten.”

De laatste Schacht van Perzie werd in vergelijking met andere Antieke Vorsten als een verlichte, billijke, goede geroemd. Maar een Despoot blijft bij al zijn FEATER deek in zijne reide lang de Kaspische Zee een overtuigend bewijs daarvan. Een kok had eene schoone dochter. De hovelingen van den Schacht zagen haar op zekeren tijd, en ongemerkt kwam zij in den Harem van den koning. De vader van haar burde zich zelve. Hij spande alle om een geschenk bijeen te brengen, en de vader van den Despoet naderen, en dan van hem de terugave van de dochter te verzoeken. Eindelijk had hij vijftig Tumans bij elkander en hij kon zich met deeselve aan de voeten van den Schacht werpen, en zijne bede voordragen. „Oaarlijk, oude dwars,” danderd hem deze te grando, „is u niet eer genoeg wedervaren, dat de Koning der Koningen uwe dochter ten wijze van uw geluk beter schat. Neemt den dubbelstaand,” zeide hij, „en geef hem op uw slag op de zoken.” Men schonk hem eenen zandelen kwik, en de Schacht geest hijne pijn roepen. Met een spottend gelach werd hij aan en half dood naar buiten gedragen, en had na ondervonden, wat gerechtigheid bij eenen Amat is.

Gedrukt bij de Erven J. B. BINK.